

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216209914
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2216209914.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobkyne: X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. S. XXX/XX, I. T., zastúpená splnomocnencom: U. W., bytom Ulica S. XXX/XX, I. T., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o neplatnosť právnych úkonov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13. septembra 2018, č.k. 6C/137/2016-163, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500104085 a Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500104088, ktoré boli uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 23.02.2015, sú neplatné (výrok I.), že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500104085 zo dňa 23.02.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104085 zo dňa 23.02.2015 a Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500104088 zo dňa 23.02.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104088 zo dňa 23.02.2015, sú neplatné (výrok II.), že Dohoda o poskytovaní služieb č. 8500104085 zo dňa 23.02.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104085 zo dňa 23.02.2015 a Dohoda o poskytovaní služieb č. 8500104088 zo dňa 23.02.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104088 zo dňa 23.02.2015, sú neplatné (výrok III.), že Rozhodcovská zmluva č. 8500104085 zo dňa 23.02.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104085 zo dňa 23.02.2015 a Rozhodcovská zmluva č. 8500104088 zo dňa 23.02.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104088 zo dňa 23.02.2015, sú neplatné (výrok IV.). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok V.) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok VI.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 3 ods. 1, § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako OZ“), keď dospel k záveru, že predmetné úverové zmluvy, ktoré boli predmetom skúmania platnosti súdom, sú formulárovým tlačivom s predloženým označením veriteľa - žalovaného, s názvom „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere“, do ktorého záujemca o poskytnutie úveru vyplňa svoje osobné údaje a údaje o požadovanom revolvingovom úvere. V danom prípade tieto údaje boli zapísané do bodu 5 zmluvného formulára, na základe ktorého žalobkyňa žiadala poskytnúť úverový rámec podľa zmluvy č. 8500104085 vo výške 1.500,- eur a pri revolvingovej zmluve č. 8500104088 taktiež 1.500,- eur. Na tomto konkrétnom formulári sa v bode 6 zapisujú údaje o schválenom revolvingovom úvere. Z oboch vyššie uvedených zmlúv o revolvingovom

úvere je nepochybné, že žalobkyňa dňa 17.02.2015 podala a vyplnila tlačivo Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o revolvingovom úvere a v čase podpisu tejto zmluvy boli vyplnené pod bodom 5 údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu a predmetnú zmluvu podpísala bez toho, aby bol vyplnený bod 6 uvedenej žiadosti/zmluvy, a to údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu. Tieto údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu sa v podstate žalobkyňa dozvedela až po doručení oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi k uvedeným úverovým zmluvám, ktoré tlačivo bolo zo strany žalovaného podpísané až dňom 23.02.2015, to znamená, že žalobkyňa pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere túto podpísala bez toho, aby v zmluve boli uvedené konkrétne údaje o spotrebiteľskom úvere tak, ako bude schválený v konečnej podobe. Súd je toho názoru, že toto vyvoláva absolútnu neplatnosť predmetných úverových zmlúv, nakoľko takýto postup je v rozpore s § 37 ods. 1 OZ, podľa ktorého právny úkon sa okrem iného musí urobiť určite a zrozumiteľne, pretože inak je neplatný, a taktiež aj podľa § 39 OZ, pretože neplatným je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Je nepochybné, že v centre záujmu žalobkyne bolo poskytnutie úveru a všetky ďalšie dokumenty boli žalobkyňi, ako spotrebiteľovi vnútené v texte formulára, keďže sa jedná o takzvanú formulárovú zmluvu. Zmluvné podmienky musia byť pre spotrebiteľa vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, aby bolo spotrebiteľovi zrejmé, akú sumu si požičiava a koľko v podstate má zaplatiť na úroku bez toho, aby v týchto zmluvách boli nejakým spôsobom zakomponované ďalšie vedľajšie zmluvné dojednania, ktoré cenu úveru navyšujú bez toho, aby o nich mal spotrebiteľ jasný prehľad pri podpise zmluvy. Preto sú predmetné zmluvy o revolvingovom úvere vyhodnotil ako neplatné, pretože žalobkyňa ako spotrebiteľ v čase podpísania predmetnej zmluvy nemala jasný prehľad o samotných údajoch konkrétneho spotrebiteľského úveru, pretože údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere do bodu 6 citovaných zmlúv boli dopísané až dodatočne a dozvedela sa o nich žalobkyňa až oznámením veriteľa o schválenom úvere, ktoré bolo s neskorším dátumom než ona podpísala zmluvu a v čase podpisu zmluvy neboli v zmluve uvedené zo strany žalovaného údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere. Nakoľko úverové zmluvy sú považuje za neplatné, je toho názoru, že sa jedná o hlavný záväzok a všetky ďalšie dohody boli dohodami, ktoré nadväzovali na hlavný záväzok, preto sú neplatné aj ďalšie právne úkony, ktoré sa viazali k predmetným úverovým zmluvám, a to dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov dlžníka), dohody o poskytovaní služieb, ako aj rozhodcovské zmluvy. Všetky uvedené dohody, ako aj rozhodcovská zmluva, sa viazali k tomuto hlavnému záväzku, o čom svedčí aj to, že všetky tieto dokumenty boli označené číslom zmluvy o revolvingovom úvere, preto sú vyhlásil za neplatné aj tieto právne úkony viažuce sa k hlavnému záväzku. Z vyššie uvedených dôvodov sú žalobe vyhovel v celom rozsahu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súdu podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil nepreskúmateľnosťou rozsudku a absenciou relevantných dôvodov, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ďalej pre nesprávne skutkové závery a nesprávne právne posúdenie, čo zakladá odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že napadnutý rozsudok neobsahuje žiadne dokázané skutočnosti, na základe ktorých by mala byť daná neplatnosť ktoréhokoľvek úkonu. Rovnako neobsahuje ani žiadne právne závery o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neoddeliteľná súčasť úverovej zmluvy, že rozhodcovská zmluva tvorí neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, ak z obsahu uvedených úkonov, ich vyhotovenia, a tiež príslušných právnych predpisov vyplýva zrejmý opak. Ak súd prvej inštancie uvádza, že žalobkyňa sa mala dostatočne dozvedieť o podmienkach úveru, potom by mal konkretizovať, o aké podmienky ide, a či tieto podmienky spôsobujú neplatnosť úverovej zmluvy a podľa akého ustanovenia, alebo sú napríklad dôvodom bezúčinnosti úveru. Takéto odôvodnenie rozsudok neobsahuje a objektívne ani nemôže, pretože z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne zistenia, ktoré by zakladali neplatnosť oboch úverových zmlúv. Samotné konštatovanie o neplatnosti zmluvy z dôvodu podľa § 37 OZ ani nedáva odpoveď na to, ktorý z tam uvedených prípadov neplatnosti je dôvodom neplatnosti úverových zmlúv.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti

(§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 6C/137/2016 je určenie neplatnosti právnych úkonov. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500104085 a Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500104088, ktoré boli uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 23.02.2015, sú neplatné (výrok I.), že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500104085 zo dňa 23.02.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104085 zo dňa 23.02.2015 a Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500104088 zo dňa 23.02.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104088 zo dňa 23.02.2015, sú neplatné (výrok II.), že Dohoda o poskytovaní služieb č. 8500104085 zo dňa 23.02.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104085 zo dňa 23.02.2015 a Dohoda o poskytovaní služieb č. 8500104088 zo dňa 23.02.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104088 zo dňa 23.02.2015, sú neplatné (výrok III.), že Rozhodcovská zmluva č. 8500104085 zo dňa 23.02.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104085 zo dňa 23.02.2015 a Rozhodcovská zmluva č. 8500104088 zo dňa 23.02.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104088 zo dňa 23.02.2015, sú neplatné (výrok IV.). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok V.) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok VI.).

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

8. Podstata odvolacích námietok žalovaného spočíva v tom, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné.

9. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Požiadavke na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený, a aby účastník konania (strana) nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Súdny musí pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho závery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súdny pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán (IV.ÚS 1/2002, II.ÚS 174/2004, III.ÚS 117/2007, III.ÚS 332/2009, I.ÚS 501/11 a pod.). Za arbitrárny, resp. nedostatočne odôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 154/2005 z 28.02.2006). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Georgiadis vs. Grécko z roku 1997), pričom stačí, aby súd reagoval na argumenty, ktoré sú z hľadiska súdneho konania

považované za rozhodujúce (napr. rozhodnutie Ruiz Torija vs. Španielsko z roku 1994, Kraska vs. Švajčiarsko z 29.04.1993).

11. Občiansko-právne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo stanovisko (Zbierka stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov č. 1/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania, avšak výnimočne, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. (odňatie možnosti konať pred súdom).

12. Odvolací súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozsudku dospel k záveru, že je potrebné súhlasiť s názorom odvolateľa, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné vzhľadom na nedostatok dôvodov, nakoľko neobsahuje základné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Súd prvej inštancie dostatočným spôsobom nevysvetlil, ako dospel k záveru o neplatnosti uzatvorených zmlúv o revolvingovom úvere, keď odôvodnenie jeho záverov je potrebné považovať za arbitrárne, nedostatočné a nepresvedčivé.

13. K veci považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že v danom prípade ide o spotrebiteľské zmluvy štandardne uzatvárané žalovaným, ktoré v rozhodovacej činnosti súdov sú považované za platné. V nadväznosti na uvedené je potom potrebné považovať za predčasný a nesprávny záver súdu prvej inštancie, že vzhľadom na vyslovenie neplatnosti uzatvorených revolvingových zmlúv sú neplatné i ďalšie súvisiace zmluvy, keď súd bude v ďalšom konaní povinný skúmať opätovne tak platnosť uzatvorených revolvingových zmlúv, ako i ďalších zmlúv, a to každú jednotlivú zmluvu samostatne.

14. K námietke odvolateľa o nesplnení procesných podmienok na rozhodovanie o určení neplatnosti právnych úkonov v zmysle § 137 písm. d) CSP odvolací súd udáva, že v danej veci bolo konanie začaté ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, kedy bolo možné v zmysle ust. § 80 písm. c) určiť, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, pričom v zmysle konštantnej judikatúry bolo možné žalovať i určiť neplatnosti právnych úkonov za predpokladu, že na tom bol naliehavý právny záujem. Na základe judikatúry tak všeobecných súdov, ako aj Ústavného súdu SR, je potrebné žaloby o určení neplatnosti úverových zmlúv a následne i ďalších zmlúv považovať za všeobecne akceptovaný nástroj ochrany spotrebiteľa.

15. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude na základe vykonaného dokazovania vyhodnotiť dôkazy a posúdiť opätovne uplatnený nárok žalobkyne, následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadří skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol. Svoj právny záver zdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy a stranám sporu musí dať odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasne a zreteľne dané (II.ÚS 193/2006, III.ÚS 198/2007 a pod.).

17. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne i o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).